РЕШЕНИЕ

№ 337

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Василев
Членове: Калина Анастасова
Десислава Ал. Алексиева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело № 20211100514489 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №14489/2021 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на Н. ИВ. Н. ЕГН ********** от гр.София срещу решение №3050 от 13.10.2021 г по гр.дело №44238/2021 г на СРС , 144 състав , с което са отхвърлени исковете на въззивника с правно основание чл.344 ал.1 т.1,2,3 КТ и чл.220 ал.1 КТ срещу Държавна Агенция „Н.с.“ /ДАНС/ гр.София ; за отмяна на уволнението /предсрочното освобождаване/ на Н. с решение №434 от 28.05.2021 г на Министерския съвет ; за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност заместник председател на ДАНС ; да се осъди ДАНС да му заплати сумата от 41 072,40 лева обезщетение за оставане без работа за периода 01.06.2021 г до 01.12.2021 г и сумата от 20 536,20 лева обезщетение на неспазено предизвестие ; ведно със законната лихва от 28.07.2021 г до окончателното заплащане на сумите . Решението на СРС се обжалва и в частта за разноските.

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС. Уволнението е на основание чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС поради тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения , а не по чл.19а ал.2 ЗАдм, каквато норма не е посочена в решението на МС . Ответникът не е представил доказателства за тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения или за извършване на действия накърняващи престижа на ДАНС . Приетата в о.с.з на 28.09.2021 г справка съдържаща класифицирана информация не съдържа конкретни данни за нарушение на възложените функции . Не е ясно

какви са евентуалните нарушения и не са поискани обяснения от въззивника по чл.194-196 КТ. Във въззивната жалба **липсват доводи срещу отхвърляне на иска по чл.220 ал.1 КТ** , а по отношение на иска по чл.225 КТ доводите са само във връзка с уволнението .

Въззиваемата страна ДАНС не е подала писмен отговор на въззивна жалба . в о.с.з оспорва същата .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на въззивника на 13.10.2021 г , поради което възивната жалба от 27.10.2021 г е подадена в срок .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС.

След преценка на доводите в жалбите и на доказателствата по делото, въззивният съд приема за установено от фактическа и правна страна следното :

Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива основания в случая не се констатират . Относно доводите за неправилност съдът /принципно/ е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да отхвърли исковете **СРС е приел** , че безспорно ищецът е заемал длъжността заместник председател на ДАНС въз основа на решение на МС №345 от 23.05.2018 г за срок от 5 години считано от 26.07.2018 г . В чл.8 ал.4 ЗДАНС са уредени хипотези за предсрочно освобождаване на зам.председателя на ДАНС , а в чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС - при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и при действия, които накърняват престижа на агенцията. Чл.19а ал.2 ЗАдм дава възможност зам.председател на държавна агенция да бъде предсрочно освободен , като преценката е по целесъобразност и не подлежи на съдебн контрол . Ищецът е заемал именно такава ръководна длъжност и уволнението /освобождаването/ му е законосъобразно . В решението на СРС липсват мотиви защо е отхвърлен иска по чл.220 ал.1 КТ .

Настоящият съд приема от фактическа и правна страна следното:

Процесното решение за уволнение /освобождаване/ от длъжност е издадено на основание чл.8 ал.4 т.7 и ал.5 ЗДАНС , като мотивите препращат към писмо /предложение/ рег.№РД-60 от 28.05.2021 г на председателя на ДАНС . В това писмо /предложение/ е посочено , че има създадено негативно обществено мнение и уронване на авторитета и престижа на ДАНС , както и тенденция на чувствителен спад в оперативно-издирвателната и информационно-аналитичната дейност „през последните няколко години“ , да което носи отговорност **и ищеца** .

Ответникът представя трудово досие на ищеца , според което ищецът е **награждаван многократно за дейността си** от главния прокурор на РБ и от председателя на ДАНС .

Според изслушаната пред СРС ССЕ на вещото лице В.П. обезщетението за оставане без работа на ищеца за 6 месеца е в размер /брутно/ на 41 072,40 лева .

Ищецът представя препис от документ за регистрация в „Бюро по труда“ .

В о.с.з на 28.09.2021 г СРС е извършил констатация по трудовата книжка на ищеца , като последното отбелязване в нея е по отношение на работодател „М.“ АД и няма данни ищецът да е започнал работа след уволнението .

В о.с.з на 28.09.2021 г ответникът твърди , че ищецът е уволнен по чл.19а ал.2 ЗДАНС , а не дисциплинарно по ЗДАНС .

Според кадрова справка на ответника ищецът е работил като разузнавач от 2002 г , а в ДАНС от 2008 г . В ДАНС не се работи с трудови и служебни книжки .

Ищецът е подал по пощата писмо на 24.09.2021 с копия от публикации в интернет , но същите са постъпили на 30.09.2021 г – след приключване на първото и единствено о.с.з пред СРС .

Решението на СРС е частично неправилно . Решението на СРС е **правилно** в частта , в която е отхвърлен иска по чл.220 ал.1 КТ – обезщетение за неспазено предизвестие . В тази част въззивната жалба е бланкетна като не са изложени никакви доводи за неправилност на решението на СРС . Отделно уволнението на ищеца на основание чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС - при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и при действия, които накърняват престижа на агенцията . При това основание не е необходимо отправяне на предизвестие и такова не е предвидено в ЗДАНС /сравни с решение №133 от 25.10.2018 г по гр.д. № 3458/2017 г, ГК , III ГО на ВКС /.

Решението на СРС е **неправилно** в частта , в която са отхвърлени изцяло исковете по чл.344 ал.1 т.1,2,3 КТ . Основанията за прекратяване на трудовия договор по инициатива на работодателя са определени от закона юридически факти, при наличието на които уволнението може да бъде извършено, като те трябва да съществуват към датата на прекратяване на трудовото правоотношение. В производството по иск по чл.344 ал.1 т.1КТ съдът следва да се произнесе дали посоченото в заповедта/предизвестието основание за уволнение е налице или не .

Основателни са доводите на въззивника , че уволнението на ищеца е извършено на основание чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС , а не на основание чл.19а ал.2 ЗАдм , която норма не е посочена в решението на МС за освобождаване от длъжност . Трайна е практиката на ВКС , че основанието по чл.19а ал.2 ЗАдм е **специално по отношение на общите основания** за уволнение уредени в КТ , в случая в ЗДАНС / решение №90 от 10.04.2017 г по гр.д. №3982/16 г на ВКС , IV ГО , решение №113 от 22.07.2016 г по гр.д.№5787/15 г на ВКС , IV ГО , определение №960 от 27.09.2013 г по гр.д. № 3331/2013 г, ГК , III ГО на ВКС , решение №112 от 05.07.2017 г по гр.д. № 3433/2016 г, ГК , III ГО на ВКС и др./ По чл.19а ал.2 ЗАдм възможността за прекратяване на трудово правоотношение е по целесъобразност , без да се изследват мотивите на работодателя . Сходна възможност съществува и в КТ. На основание чл.328 ал.2 КТ могат да се прекратят трудовите правоотношения със служителите от ръководството на предприятието при сключване на договор за управление на предприятието по икономическа целесъобразност /т.нар.“екипност“/. Съдебната практика

приема, че не е необходимо заповедта за уволнение да бъде мотивирана чрез посочване на фактическите основания, тъй като те са въпрос на целесъобразност и не подлежат на съдебен контрол .

В случая ищецът не е уволнен по чл.19а ал.2 ЗАдм , а Министерският съвет е предпочел и се е позовал на основанието по чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС . Същото визира тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения , както и при действия, които накърняват престижа на агенцията . Разликата е съществена – както се посочи основанието по чл.19а ал.2 ЗДАНС наподобява чл.328 ал.2 КТ , докато чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС е по същността си дисциплинарно уволнение , но по специалния ЗДАНС .

След като процесното уволнение е извършено по чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС , в тежест на ответника е да докаже това основание - че ищецът е извършил тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения , както и при действия, които накърняват престижа на агенцията . Към обжалваното решение на МС – с оглед защита на трудовите права на ищеца – трябва да се приложат по аналогия изискванията за мотивиране на заповедите за дисциплинарно уволнение . В заповедта за уволнение по чл.8 ал.4 т.7 ЗДАНС трябва да са посочени и индивидуализирани конкретни тежки дисциплинарни нарушения в работата , ясни и конкретни случаи на неизпълнение на служебните задължения или на уронване престижа на агенцията .

В случая мотивите на решението на МС препращат към предложение на председателя на ДАНС рег.№РД-60 от 28.05.2021 г , но същото не съдържа данни и дори ясни твърдения за конкретни дисциплинарни нарушения на ищеца , а само общи констатации за негативно обществено мнение и уронване на авторитета и престижа на ДАНС , както и тенденция за чувствителен спад в оперативно-издирвателната и информационно-аналитичната дейност „през последните няколко години“ , за което носел отговорност **и ищеца** . Следователно **процесното решение на МС е без законосъобразни мотиви** и само на това основание уволнението е незаконосъобразно . Отделно , ответникът не е представил убедителни доказателства за тези общи твърдения за извършени дисциплинарни нарушения , а е приложил документи от служебно досие , според които ищецът многократно е награждаван от председателя на ДАНС и от главния прокурор на РБ . Не е ясно как ищецът лично и с виновни неправомерни действия/бездействия е допринесъл за спада в оперативно-издирвателната и информационно-аналитичната дейност „през последните няколко години“ , как е уронил авторитета и престижа на ДАНС / включително какъв е бил този авторитет и престиж преди конкретни действия на ищеца / , дали и защо има негативно обществено мнение към ДАНС .

Приетата в о.с.з на 28.09.2021 г извадка от анализ на дейността на ДАНС /класифицирана информация/ също не съдържа данни за конкретни и виновно извършени нарушения от ищеца , а и визираните „нарушения“ не са посочени в решението на МС , за да може ищецът да се защити срещу него. Факторите за спад в работата на една институция може да са най-различни , включително и от обективен характер .

Налага се изводът , че уволнението на ищеца е незаконосъобразно и ищецът трябва да се

възстанови на заеманата длъжност / срокът на мандата му не е изтекъл към датата на приключване на устните състезания пред въззивния съд / .

Частично основателен е искът да въззивника за заплащане на **обезщетение по чл.225 ал.1 КТ**. В о.с.з на 28.09.2021 г ищецът е представил за констатация трудовата си книжка , като се установява , че в нея няма вписвания на ново ТПО , а последното ТПО е от периода преди постъпване в МВР т.е.преди 2002 г . Отделно са представени и данни , че ищецът е регистиран и в Бюрото по труда .

За периода след 28.09.2021 г , а именно за периода 29.09.2021 г – 01.12.2021 г ищецът не представи доказателства пред настоящата въззивна инстанция , че е останал без работа и този факт остава недоказан . Следователно искът по чл.344 ал.1 т.3 КТ във вр. чл.225 ал.1 КТ е доказан и трябва да се уважи частично само за периода 01.06.2021 г до 28.09.2021 г или за 26 925,24 лева . В този смисъл са и указанията в решение №409 от 02.12.2014 г по гр.д. №2667/13 г на ВКС , IV ГО, решение № 324/06.11.2012 г. по гр. дело № 1728/2011 г. на III-то гр. отд. на ВКС и др.

Разноски пред СРС и пред СГС се дължат от ответника по компенсация . Ответникът дължи и такси и разноски за СРС и СГС .

Водим от горното , СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №3050 от 13.10.2021 г по гр.дело №44238/2021 г на СРС , 144 състав , в частта , с която са отхвърлени исковете на Н. ИВ. Н. ЕГН ********** от гр.София с правно основание чл.344 ал.1 т.1,2,3 КТ срещу Държавна Агенция „Н.с.“ /ДАНС/ гр.София ; за отмяна на уволнението /предсрочното освобождаване/ на Н. с решение №434 от 28.05.2021 г на Министерския съвет на РБ ; за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност заместник председател на ДАНС ; и да се осъди ДАНС да му заплати сумата от 26 925,24 лева обезщетение за оставане без работа за периода 01.06.2021 г до 01.12.2021 г ; както и Н. е осъден да доплати на ДАНС 100 лева разноски пред СРС /юрисконсултско възнаграждение/ ; и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл.344 ал.1 т.1 КТ уволнението /предсрочното освобождаване/ на Н. ИВ. Н. ЕГН ********** от гр.София с решение №434 от 28.05.2021 г на Министерския съвет на РБ .

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.344 ал.1 т.2 КТ Н. ИВ. Н. ЕГН ********** от гр.София на длъжността заместник председател на Държавна Агенция „Н.с.“ .

ОСЪЖДА Държавна Агенция „Н.с. да заплати на Н. ИВ. Н. ЕГН ********** от гр.София на основание чл.344 ал.1 т.3 КТ във вр. чл.225 ал.1 КТ сумата от 26 925,24 лева обезщетение за оставане без работа за периода 01.06.2021 г до 01.12.2021 г ; ведно със законната лихва от 28.07.2021 г до окончателното заплащане на сумата .

ПОТВЪРЖДАВА посоченото решение на СРС в частта , в която е отхвърлен иска по чл.220

ал.1 КТ на Н. ИВ. Н. ЕГН ********** от гр.София срещу Държавна Агенция „Н.с.“ за сумата от 20 536,20 лева обезщетение на неспазено предизвестие , ведно със законната лихва от 28.07.2021 г до окончателното заплащане на сумата ; както и в частта , в която е отхвърлен иска на Н. да се осъди Държавна Агенция „Н.с.“ да му заплати на основание чл.344 ал.1 т.3 КТ във вр. чл.225 ал.1 КТ разликата над 26 925,24 лева до предявения размер от 41 072,40 лева обезщетение за оставане без работа за периода 01.06.2021 г до 01.12.2021 г , ведно със законната лихва от 28.07.2021 г до окончателното заплащане на сумата .

ОСЪЖДА Държавна Агенция „Н.с.“ да заплати на Н. ИВ. Н. ЕГН ********** от гр.София сумата от 526,48 лева разноски пред СРС /по компенсация/ и 438,18 лева разноски пред СГС /по компенсация/ . _

ОСЪЖДА Държавна Агенция „Н.с.“ да заплати по сметка на СРС сумата от 1793,43 лева държавна такси и разноски за вещо лице ; и по сметка на СГС сумата от 618,50 лева държавна такса .

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчване на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____